

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Govor predsednice Republike Slovenije Nataše Pirc Musar
na slavnostnem odprtju 25. Festivala za tretje življenjsko obdobje**

Ljubljana, 29. september 2026

Velja govorjena beseda.

Spoštovane udeleženke in udeleženci Festivala za tretje življenjsko obdobje,
spoštovana gospa ministrica,
spoštovani gospod župan,
spoštovani organizatorji in sodelavci festivala,
cenjeni gostje.

Človek se ne postara takrat, ko preneha biti mlad. Starati se začne takrat, ko preneha biti radoveden. Radovednost nas namreč ohranja odprte za svet, za druge ljudi in za nove izkušnje. In prav zato je tema letošnjega festivala, **vseživljenjsko učenje**, veliko več kot samo govor o izobraževanju.

Danes ste v Ljubljano prišli iz vseh koncev Slovenije. Prišli ste, ker se želite družiti, spoznavati nove ljudi, pridobivati nova znanja in izkušnje – pa tudi zato, da nam pokažete, kaj vse ustvarjate, znate in zmorete. In prav zato je lepo, da ste danes tukaj. Vaša prisotnost je lep dokaz, da vitalnost ni samo v tem, koliko zmoremo prehoditi ali kako hitro se premikamo. Vitalnost je tudi v tem, da nas svet še vedno zanima. Da imamo vprašanja. Da smo pripravljeni slišati kaj novega in tudi sami kaj povedati.

Ko govorimo o učenju, pogosto pomislimo na otroštvo in mladost. Na šolo, učilnice, knjige, izpite in diplome. Kot da je učenje nekaj, kar opravimo, preden zares vstopimo v življenje. Toda življenje nas uči drugače. **Učimo se vse življenje**. Skozi delo, odnose, uspehe in tudi napake. Učimo se, ko se svet okoli nas spreminja in ko moramo sami poiskati nove odgovore.

Danes se svet spreminja tako hitro, da so lahko umetna inteligenca, digitalne storitve, družbena omrežja in robotizacija za marsikoga tudi izziv. Ne zato, ker se jim ne bi želeli približati, ampak ker se moramo včasih na novo učiti tudi stvari, ki so bile nekoč povsem preproste. Zato je vseživljenjsko učenje pomembno tudi za dostojno staranje. Ni dovolj, da živimo dlje. Pomembno je, kako živimo ta leta. Dostojno staranje pomeni tudi možnost, da ostanemo dejavni, samostojni, slišani in vključeni v skupnost. Da lahko še vedno pridobivamo nova znanja, ustvarjamo, prispevamo svoje izkušnje in odkrivamo kaj novega.

Učimo se drug od drugega. Mlajši od starejših in starejši od mlajših. Mlajši prinašajo nove ideje in drugačen pogled na svet. Starejši pa prinašajo izkušnje, ki jih ni mogoče pridobiti čez noč – in tudi spoznanje, da se življenje ne odvija vedno po načrtih.

Zato je vseživljenjsko učenje tudi most med generacijami. In prav takšne mostove potrebujemo. Družbo, v kateri starost ni razlog za umik, ampak življenjsko obdobje, v katerem ima vsakdo še vedno svoj glas, svoje mesto in svojo vrednost.

Festival za tretje življenjsko obdobje je pomemben prav zato, ker nam to kaže v praksi. Ne govori o tem, česa z leti ne zmoremo več, ampak o tem, **kaj vse še lahko.**

Lahko se učimo novih stvari. Lahko ustvarjamo. Lahko plešemo in pojemo. Lahko se ukvarjamo z rokodelstvom in ohranjamo znanja, ki so jih pred nami poznale prejšnje generacije. Lahko jih nadgrajujemo in predajamo naprej.

In kaj vse še lahko, nam s svojim zgledom kaže tudi gospod Anton Donko, ki je premagal možgansko kap in je obraz kampanje Zmorem. Moj poklon, Tone!

Morda je to eno ključnih vprašanj dolgožive družbe: ali bomo znali daljšemu življenju dodati tudi več let kakovostnega, dejavnega in dostojnega življenja?

Verjamem, da je odgovor tudi v učenju – in v radovednosti, ki nas ohranja odprte za življenje.

Zato vam želim, da bi na tem festivalu našli nekaj zase. Novo znanje, novo poznanstvo, novo idejo ali pa preprosto razlog za dobro voljo in nasmeš.

Hvala vam.